

Úvodem

Dosud všechny svazky kolektivních monografií Brněnských textů k slovakistice byly věnovány určitému problémovému okruhu a jejich název vyjadřoval někdy i kontroverzní ráz tématu, např. *Česko-slovenská vzájemnost a nevzájemnost, Brněnská slovakistika a česko-slovenské vztahy, Literatury v kontaktech; Jazyk – literatura – kultura, Česko-slovenské vztahy v slovanských a středoevropských souvislostech. Mezi-literárnost a areál, Česko-slovenské vztahy. Evropa a svět, Aktuální slovakistika, Česká a slovenská slavistika na počátku 21. století. Stav – metodologie – mezinárodní souvislosti, Třináct let po/Třináct' rokov po* (právě posledně jmenovaná monografie vyšla ve zkrácené podobě jako výtah také v pražské česko-slovenské revue *Zrkadlenie/Zrcadlení* 2007, č. 4). Nebude tomu jinak ani tentokrát, kdy problémový okruh opět přechází česko-slovenskou bilaterálností. To, co je pro brněnské pojetí slovakistiky charakteristické, není jen komparatisticko-genologické zaměření, o němž se v Polsku hovoří jako o brněnské genologické škole (E. Kasperski) nebo u nás komplexněji jako o české škole literární komparistiky (S. Wollman), ale také areálový přístup, tedy v daném případě začleňování česko-slovenské vztahovosti do širšího rámce: na základě *genia loci*, tedy místních tradic komparistiky, genologie a areálových studií, zkoumat slovenský fenomén v jeho relační fázi.

Název této kolektivní monografie jsme si tentokrát vypůjčili od M. C. Putny (*Rusko mimo Rusko*), ale poctivě na tento fakt, jak je patrné, odkazujeme. Další genealogii názvu jsme nezkoumali. Téma bylo široké a bylo pojato z hlediska různých oborů, z nichž se tu bohužel objevily jen některé. I tak vznikla zajímavá paleta témat, názorů a úhlů pohledu, metodologií a interpretací.

Ivo Pospíšil, editor

